

50. Aké mal Ježiš politické postoje?

Päťdesiata z 54 otázok o Ježišovi Kristovi a Cirkvi, na ktoré odpovedá tím profesorov histórie a teológie z Navarskej univerzity.

11.01.2024

Ježiš bol pred rímskymi autoritami obvinený z podporovania politickej vzbury (porov. Lk 23, 2). Keď Pilát uvažoval, ako s týmto prípadom naložiť, presviedčali ho, aby Ježiša odsúdil na smrť: „Ak ho prepustíš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa

vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi!“ (Jn 19,12) Preto bolo na *titulus crucis* (tabuľke na kríži), kde sa uvádzal dôvod odsúdenia, napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ“.

Jeho žalobcovia použili ako zámienku kázanie, v ktorom hovoril o Božom kráľovstve, kráľovstve spravodlivosti, lásky a mieru, a prezentovali ho ako politického nepriateľa, ktorý by nakoniec mohol Rímu privodiť problémy. No Ježiš sa priamo v politike neangažoval, ani nestál na strane žiadneho z prúdov, do ktorých sa zapájali svojimi názormi a politickými prejavmi ľudia vtedajšej Galiley alebo Judska.

To však neznamená, že by si Ježiš nevšímal dôležité otázky spoločenského života svojej doby. Veď jeho záujem o chorých, chudobných a núdznych nezostal bez povšimnutia. Hlásal spravodlivosť a

predovšetkým lásku k blížnemu bez rozdielu.

Keď vošiel do Jeruzalema, aby sa zúčastnil sviatkov Veľkej noci, dav ho vyhlasoval za Mesiáša a volal, ako šiel okolo: „Hosanna synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“ (Mt 21,9). Ježiš však nespĺňal politické očakávania, ktoré mal ľud o Mesiášovi: nebol to veliteľ, ktorý by prišiel so svojim vojskom zmeniť situáciu, v ktorej sa nachádzali, a nebol ani revolucionár, ktorý by vyvolal povstanie proti rímskej moci.

Ježišov mesianizmus môžeme pochopiť len vo svetle spevov trpiaceho služobníka, o ktorom Izaiáš prorokoval (Iz 52,13-53,12), že sa obetuje na smrť za vykúpenie mnohých. Jasne to chápali prví kresťania, keď uvažovali pod vplyvom Ducha Svätého o tom, čo sa

stalo: “Veď na to ste povolání; lebo aj Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šľapajach. On sa nedopustil hriechu, ani lešť nebola v jeho ústach. Keď mu zlorečili, on nezlorečil, keď trpel, nevyhrážal sa, to postúpil tomu, ktorý súdi spravodlivo. Sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme zomreli hriechu a žili pre spravodlivosť. Jeho rany vás uzdravili. Veď ste boli ako blúdiace ovce, ale teraz ste sa vrátili k pastierovi a biskupovi svojich duší“ (1 Pt 2,21-25).

V niektorých novších životopisoch o Ježišovi sa pri úvahách o jeho postoji k vtedajšej politike zdôrazňuje, akých rôznorodých mužov si vybral za apoštolov. Zvyčajne sa uvádza Šimon, ktorého volali Horlivec (porov. Lk 6,15), a ktorý býval radikálnym nacionalistom, aj podľa svojej prezývky (horlivec - zelóta), a ktorý sa zúčastnil boja za nezávislosť ľudu

od Rimanov. Niektorí jazykoví znalci tejto oblasti ukazovali aj na Judáša Iškariotského, lebo jeho prezývka Iškariot by mohla byť ľudovým, gréckym prepisom latinského slova *cicarius*, naznačujúca sympatizanta najextrémnejšej a najnásilnejšej skupiny židovského nacionalizmu. Naopak Matúš bol vyberač daní pre rímske úrady, „mýtnik“, čiže spolupracovník politického režimu ustanoveného Rímom. Ďalšie mená (napríklad Filip) znamenali, že pochádzali z gréckeho prostredia, ktoré bolo v Galilei veľmi etablované.

Tieto údaje môžu obsahovať niektoré diskutabilné detaily alebo spájať niektorých z týchto mužov s politickými pozíciami, ktoré nadobudli silu až o niekoľko desaťročí neskôr. V každom prípade dobre ilustrujú skutočnosť, že v skupine Dvanástich boli veľmi rôznorodí ľudia, každý s vlastnými názormi a postojmi. Napriek tomu

boli všetci povolaní Ježišom k jednej úlohe, ktorá presahovala ich politickú príslušnosť a spoločenské postavenie.

Francisco Varo

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/50-ake-mal-jezis-politicke-postoje/> (10.04.2026)